УДК 336.77.01

Р.Ш. СААДАТОВА, здобувачка освіти
Криворізький національний університет

СТРАТЕГІЇ БАНКІВ ЩОДО ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЯ ПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ В ЕПОХУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність порушеної теми зумовлена глибокими трансформаційними процесами, що відбуваються в сучасній економіці під впливом цифровізації. В умовах переходу до цифрової економіки банківський сектор стикається з необхідністю фундаментального оновлення підходів до надання фінансових послуг, зокрема в сфері кредитування промислових підприємств. Зміна економічних реалій, поява нових технологій та посилення конкуренції вимагають від банків не просто модернізації інструментів, а й переосмислення стратегічних пріоритетів у формуванні кредитних портфелів.

Цифрова економіка, що базується на інтенсивному використанні сучасних інформаційних технологій, змінює логіку функціонування не лише окремих галузей, а й всієї економічної системи загалом. Банки, як активні учасники цього процесу, поступово переходять від класичних підходів до управління кредитними ризиками та формування портфелів до більш гнучких, технологічно орієнтованих моделей. Застосування таких інструментів, як штучний інтелект, аналітика великих даних (Big Data), блокчейн, хмарні обчислення та автоматизовані скорингові системи, дозволяє значно підвищити точність прогнозування, зменшити часові витрати на ухвалення рішень та суттєво покращити якість обслуговування клієнтів.

Особливу увагу в цьому контексті заслуговує промисловий сектор, який традиційно є базовим елементом економічної стабільності та розвитку країни. Оскільки промисловість відзначається високою капіталомісткістю, тривалими інвестиційними циклами та технологічною залежністю, вона потребує адаптивних, гнучких і технологічно обґрунтованих фінансових рішень. Саме тому стратегії банків щодо кредитування мають враховувати як специфіку галузі, так і темпи її модернізації в умовах цифровізації.

У цифрову епоху ефективні стратегії банків базуються на використанні аналітики великих даних для прогнозування платоспроможності, детального сегментування клієнтів за критеріями цифрової зрілості, а також на створенні спеціалізованих цифрових продуктів для представників малого та середнього бізнесу, а також інноваційно-орієнтованих підприємств. Також зростає значення партнерства банків із фінтех-компаніями та державними установами, що дозволяє розширити інфраструктуру фінансових послуг, підвищити рівень цифрової інклюзії та створити нові механізми підтримки промисловості.

Однак, поряд із широкими можливостями, цифровізація кредитного процесу породжує і низку серйозних викликів. Серед них — зростаючі загрози кібербезпеки, складність захисту персональних даних, недостатня гнучкість існуючої нормативної бази, а також нерівномірність цифрової інфраструктури в різних регіонах країни. Більші промислові підприємства, як правило, мають кращий доступ до сучасних технологій, тоді як малі та середні компанії можуть відставати через обмежені ресурси або відсутність необхідної експертизи.

У цьому контексті стратегічним завданням банків є не лише впровадження цифрових інструментів оцінки ризиків та моніторингу клієнтів, а й активна участь у формуванні сприятливого середовища для розвитку «зеленої» економіки та соціально відповідального підприємництва. Інвестиції у цифрову освіту клієнтів, впровадження систем ESG-аналізу для всебічної оцінки промислових підприємств, підтримка технологічних інновацій — усе це сприяє не лише зниженню кредитних ризиків, але й забезпеченню сталого розвитку як банків, так і їхніх клієнтів.

Отже, у нових реаліях цифрової економіки формування ефективного кредитного портфеля у промисловому секторі потребує комплексного, стратегічно зваженого підходу, що ґрунтується на поєднанні інноваційних технологій, глибокого аналізу галузевої специфіки, активної взаємодії з партнерами та здатності швидко адаптуватися до динамічних змін зовнішнього середовища. Саме така інтеграція дозволить забезпечити не лише фінансову стабільність, а й стійкий розвиток економіки в цілому.